

Educar, cosa de tots**PRIMER ÈTICA, DESPRÉS INFORMÀTICA**

Els esdeveniments recents ocorreguts a Ciutadella entorn a la detenció d'uns adolescents per falsificar bitllets de 5000 pessetes amb mitjans informàtics ens ha portat a fer unes reflexions que ens agradaria compartir amb l'opinió pública. En primer lloc volem constatar com aquests fets ocorren en una societat de l'opulència; en una societat que posa a l'abast dels filllets i els adolescents tota mena de béns de consum i que prima el diner com un bé suprem per tal d'aconseguir-los.

Aquesta societat posa a disposició dels menors tota una sèrie de mitjans tècnics que en sí representen un avanç útil i unes eines de progrés però que no vénen acompanyats d'uns criteris per a fer-ne ús. Ensenyam els adolescents a ser hàbils en una sèrie de tècniques però no els ensenyam a emprar-les d'acord amb unes normes morals. Açò, acompanyat de models socials reiteradament exposats al cinema i la televisió de mil i una pel·lícules de lladres i delinqüents, ens pot dur a una trista conseqüència: formam *delinqüents hàbils*.

I acceptam com a vàlida qualsevol justificació: "No en volien fer tants", "Era com un joc"... I encara pitjor: "Un 10 en informàtica". Però hi hauríem d'afegir: "Un 0 en Ètica". Ah, però açò ja no té tanta importància! Val aquí fer una altra observació. Com es mesura amb una vara diferent els delictes segons l'escala social de procedència: Una trapelleria feta per "un al·lot d'enmig d'es carrer" serà molt més criticada que un delicte dels que podríem dir de guant blanc. Amb l'agreujant que, mentre el primer pot respondre a un fet impulsiu, en l'altre hi ha tota una planificació.

Ni tampoc els educam en responsabilitat. Massa poques vegades els fem assumir la responsabilitat dels seus actes. Més tost tendim a justificar-los i a treure'ls les castanyes del foc. I açò els fa immadurs o, si més no, retarda el seu madurament. I amb aquesta immaduresa tranquil·lament posam a les seves mans mitjans poderosos.

Els filòsofs Victòria Camps i Salvador Giner parlen d'un món modern caracteritzat per la desmesura:

"Hi ha un excés de població, de manufactura de béns innecessaris, de publicitat, d'acaparament de riquesa i poder en mans d'uns pocs (...) massa misèria, producció d'armes letals, destrucció del món silvestre (...) Aquestes desmesures contrasten amb l'augment de les llibertats individuals (...) a mesura que l'individu, inclòs el menor, han anat guanyant espais de llibertat i possibilitats de prendre decisions pel seu compte, s'ha anat relaxant l'autoritat. La dels pares, la dels mestres, la dels polítics, qualsevol autoritat." (*)

En aquesta societat de l'opulència, si no educam els nostres infants i adolescents en la responsabilitat, en la capacitat de posar-se límits a la llibertat, a no voler exclusivament passar-s'ho bé sense pensar en les conseqüències, ens podem trobar amb fets com els ocorreguts.

No podem caure en un relativisme cultural en el que tot val en aquesta societat. Hem de sortir de l'individualisme, educar en el civisme i en el compromís amb els altres i amb una societat de la mesura i la temperància en el sentit que apunten aquells pensadors.

(*) CAMPS, V.; GINER, S. (1998): *Manual de civisme*. Ed. Ariel. Barcelona.